

ikke læse Paragraffen saaledes. Jeg kan ikke se en saadan Hjemmel i denne Paragraf. Ministeren havde dog den Gang en anden Mening. Dog naar der nu her gøres Krav paa meget mere for Forskolen og dertil svarende Klasser, siger jeg, at man skal være meget lempelig over for disse Smaabørn og ikke overlæse dem saaledes, at de komme hjem fra Skolen sløve og trætte. Skolen skulde jo snarere være en Opmuntring end en saadan pinlig Anstalt, hvor Børnene blive ødelagte. Dette er altsaa noget set fra Forældrenes og Børnenes Standpunkt; det ærede Medlem fra Bornholm har set Sagen fra Lærernes og Lærerindernes Standpunkt. Det er muligt, at ogsaa for Lærerinder, der skulle undervise 6 Timer daglig og skulle have alle disse Tillæg: kvindeligt Haandarbejde, Gymnastik, Skolebade osv., kan det blive for strengt. Jeg vil derfor nødig gaa med til, at det bliver et obligatorisk Fag; bliver det en frivillig Sag for Folk at benytte det, saa har jeg intet at sige dertil.

Der er fra mange forskellige Sider blevet talt om de øvrige Bestemmelser i Loven, saaledes om Lærernes Anciennitet osv.; det skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg har ligesom den højtærede Minister gjort den Erfaring, at det, med de Krav, der stilles, er vanskeligt at faa kvalificerede Lærere. Jeg har kanske ogsaa Lejlighed til at se det saa meget, fordi jeg bor i en Egn, hvor Begyndelseslønnen er lille; det er jo rimeligt, at de kvalificerede Lærere ikke saa meget søge til de smaa Embeder, naar der i Forvejen er Mangel paa dem. Det har næsten ikke været muligt at faa kvalificerede Folk til disse mange nyoprettede Lærerembeder, som der er oppe i Nørrejylland. Jeg tror derfor, at denne Bestemmelse om at ned sætte Kravene vil være meget heldig. Dermed skal jeg meget anbefale Forslaget. Jeg har for øvrigt ikke noget at indvende mod de øvrige Ændringer, jeg tror ogsaa, at Lovforslaget er et Fremskridt. Det er blot dette Par Ting med Hensyn til Mulktbestemmelserne og med Hensyn til den Myndighed, Sogneraadet skulde have, som jeg gerne vilde henstille til den højtærede Minister og det eventuelle Udvalg at tage under alvorlig Overvejelse. Kunne vi ikke naa til en Ændring i Mulktsystemet, maa vi dog kunne naa til at give Forældrene den Myndighed, at de kunne faa deres Børn udskrevne af Skolen ikke alene ved 12- Aars Alderen, men ogsaa ved Konfirmationsalderen.

Rasmus Hansen: Da den ærede Formand har henstillet til efterfølgende Talere, at det var ønskeligt, om de ville fatte sig i størst mulig Korthed, skal jeg gerne tage denne Henstilling til Følge og skal derfor heller ikke i mange Minutter lægge Beslag paa ærede Medlemmers Opmærksomhed. Den højtærede Kultusminister begyndte sit Foredrag i Gaar med at udtale, at dersom man ønskede noget ud af dette Lovforslag, skulde man ikke, saaledes som adskillige Talere havde begyndt paa, tage alt for mange ny Spørgsmaal op. Jeg kan fuldtud slutte mig til disse Udtalelser af den højtærede Minister. Jeg mener ogsaa, at vil man have noget ud af det Forslag, der foreligger her, kan det ikke nytte, i det mindste ikke nu, at tage for mange ny Spørgsmaal op, men man maa søge at indskrænke sig i alt Fald i alt væsentligt til det, der er foreslaaet her. Da vi i 1898—99 vedtog den ny Skolelov, var der særligt et Maal, som vi haabede at naa ved Loven — vi havde selvfølgelig flere Maal — nemlig at forbedre Lærernes økonomiske Kaar. Vi ere vist alle enige om, at Lærergerningen er en saa stor og vigtig Livsgerning, at Lærerne have et berettiget Krav paa at faa en virkelig anstændig Lønning. Det kan sikkert ogsaa med Sandhed siges, at Loven af 24. Marts 1899 i en ikke uvæsentlig Grad har forbedret deres økonomiske Vilkaar, men det er jo saaledes, at intet i denne Verden er fuldkomment, og den ny Skolelov er heller ikke fuldkommen paa dette Omraade. Den indeholder nemlig en Bestemmelse, som har gjort Uret mod en stor Del af Lærerne og Lærerinderne paa Landet. Det hedder nemlig i § 23, tredje Stykke, at Lærere og Lærerinder, der have været ansatte i et Andetlærer- eller -lærerindeembede, kun faa deres Anciennitet beregnet med Halvdelen af Tjenestetiden i det tidligere Embede. Naar en saadan Lærer tidligere har været ansat i et Andetlærerembede f. Eks. i 6 Aar, bliver der kun beregnet ham 3 Aars Anciennitet, og der vil derfor gaa en langt større Aarrække, inden han kan faa det ham efter Loven tilkommende Lønningstillæg. Denne Bestemmelse forekommer mig ikke alene urimelig, men ogsaa ubillig, ja, man kan vel nok sige uretfærdig. Administrationen har nemlig ogsaa ladet denne Bestemmelse faa tilbagevirkende Kraft, og det er sikkert uretfærdigt. Tidligere blev hvert Aars Skolegerning, ligegyldigt enten den var udøvet i et Enelærer- eller et Andenlærerembede, regnet